

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 10 septembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE: #####

Grefier: #####

Pe rol se află judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta ##### în contradictoriu cu pârâta #####, având ca obiect anulare act administrativ DECIZIA NR.210/29.03.2024.

La primul apel nominal efectuat în ședința publică se prezintă consilier juridic Sătmărean Cristina Mariana pentru pârâră, lipsind reclamanta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care se constată că:

La data de 28 august 2024, reclamanta a depus la dosar o adresă prin care a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și a exprimat un punct de vedere cu privire la aplicabilitatea în cauză a OUG 62/2024.

Instanța constată că este primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și acordă cuvântul asupra competenței.

Reprezentantul convențional al pârâtei apreciază că Tribunalul Alba este competent să judece cauza.

Instanța constată că Tribunalul Alba este competent general, material și teritorial să judece cauza, în baza articolului 10 din Legea 554/2004 și având în vedere domiciliul reclamantei.

Instanța acordă cuvântul cu privire la probe.

Reprezentantul convențional al pârâtei solicită încuviințarea în probațiune a înscrisurilor depuse la dosar.

Instanța încuviințează înscrisurile depuse la dosar în temeiul articolului 258 Cod procedură civilă.

Instanța constată că, în ceea ce privește aplicabilitatea la speță a OUG 62/2024, există la dosar un punct de vedere al reclamantei care apreciază că nu este aplicabil acest act normativ.

Reprezentantul convențional al pârâtei arată că are aceleași concluzii, mai ales că obiectul litigiului este anularea unei decizii de debit ca urmare a unei modificări de drepturi salariale printr-un proces verbal de control, prin care s-a stabilit ca și măsură modificarea salariilor și emiterea deciziilor de debit. Arată că aceste decizii au fost emise ca urmare a grilelor primite din partea CNPP, de aceea apreciază că acest proces nu intră sub incidența OUG 62. Mai mult decât atât, există și decizia 80/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care s-a pronunțat asupra dezlegării unor probleme de drept în ceea ce privește salarizarea unitară.

Instanța pune în discuție chestiunea de drept care ar putea să facă obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept respectiv: „Dacă sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază de care beneficiază reclamanta încadrată pe funcția de inspector în cadrul Casei Județene de Pensii, este sau nu supusă prevederilor privind plafonarea reglementată de OUG 168/2022, OUG 115/2023 începând cu data de 1 ianuarie 2019, în sensul plafonării sporului la nivelul acordat pentru luna

decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții” și rămâne în pronunțare asupra acesteia.

INSTANȚA

Pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, va amâna pronunțarea la data de 19 septembrie 2024.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 19 septembrie 2024, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise.

Pronunțată în ședința publică de la 10 septembrie 2024.

Președinte,
#####

Grefier,
#####

18 septembrie 2024

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr. #####

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 19 septembrie 2024
Completul compus din:
PREȘEDINTE: #####
Grefier: #####

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta ##### în contradictoriu cu pârâta #####, având ca obiect anulare act administrativ DECIZIA NR.210/29.03.2024.

Se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 10 septembrie 2024 când instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 19 septembrie 2024, încheiere care face parte integrantă din prezenta încheiere de suspendare.

TRIBUNALUL
Asupra cauzei de față;

Prin cererea înregistrată la data de 22.07.2024, pe rolul Tribunalului Alba, sub nr. de dosar reclamanta #####, în contradictoriu cu pârâta #####, a solicitat să se dispuna:

- anularea în totalitate a actelor administrative emise de pârâtă, mai exact a Deciziei nr. 210 din data de 19.03.2024, respectiv a Deciziei nr. 212 din data de 19.03.2024;
- suspendarea actelor administrative până la soluționarea definitivă a prezentei cauze;
- acordarea sporului pentru condiții vătămătoare de 15% la salariul de bază indiferent de modificarea acestuia și a funcției publice deținute fără aplicarea plafonării prevăzută de OUG nr. 115/2023.

Motivele de fapt și de drept ale acțiunii:

În fapt, prin Decizia nr. 702/CA/2009 emisă de către Curtea De Apel Alba Iulia, definitiv și irevocabil, s-a admis acțiunea formulată între care și reclamanta, respectiv a fost obligată pârâta ##### să plătească reclamanților sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% aplicat la noul salariul de bază.

În urma controlului efectuat de Casa Națională de Pensii Publice prin DGJC- Compartiment CFI, prin Procesul- verbal de control nr. 66505/24.11.2023, s-a dispus verificarea acordării salariului și a sporului de condiții vătămătoare.

În urma verificării s-a întocmit Decizia nr. 212/19.03.2024 prin care s-a dispus imputarea sumei de 900 lei diferențe spor de condiții vătămătoare, pe motivul că în cuprinsul Deciziei nr. 702/CA/2009, nu este menționat faptul că sporul de condiții vătămătoare, urmează a fi acordat și „în continuare”, motiv pentru care s-a operat plafonarea acestuia.

Prin Decizia nr. 210/19.03.2024 i s-a stabilit sporul de condiții vătămătoare în baza adresei emise de Casa Națională de Pensii Publice nr. H2789/15.01.2024, pentru perioada 1.03.2021- 31.12.2023.

Netemeinicia acestor decizii, rezultă din următoarele motive:

- Nu se respectă Decizia civilă nr. 702/CA/2009 a Curții de Apel Alba Iulia, definitivă și irevocabilă, prin care s-a stabilit acordarea sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% aplicat la salariul de bază, ori îndeplinind condițiile de reîncadrare într-o nouă gradație, sporul de 15% trebuie aplicat la noul salariu de bază.

- Prin deciziile emise s-a creat o discriminare a reclamantei raportată la alți colegi din cadrul ##### căroră li s-a aplicat sporul de 15% la salariul de bază indiferent de gradație, funcție etc.

Având în vedere discrepanțele salariale existente la nivelul #####, în anul 2018 o parte din colegi au acționat în #####, iar prin Sentința 630/CAF/2018, definitivă s-a menținut acordarea sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% și în continuare.

Astfel, ținând cont de faptul că la nivelul ##### sunt 2 sentințe definitive prin care s-a acordat sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% la salariul de bază, precum și de condițiile de muncă care sunt identice pentru toți salariații, așa cum prevede HG 917/2017 pentru aprobarea „Regulamentului cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă pentru familia ocupațională Administrație”, reclamanta s-a considerat discriminată în ceea ce privește modul de aplicare a sporului, deoarece celorlalți colegi le-au fost acordat sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% la salariul de bază indiferent de gradație, funcție, etc., fără a fi plafonat. În acest caz, a invocat Decizia I.C.CJ. 80/11.12.2023 care a stabilit că „în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”

Împotriva Deciziei nr. 210/19.03.2024 a formulat contestație, prin care a solicitat instituției revocarea acesteia, însă prin răspunsul primit cu nr. 19401/25.03.2024 contestația a fost respinsă.

Împotriva Deciziei nr. 212/19.03.2024 a formulat contestație, prin care a solicita instituției revocarea acesteia, însă prin răspunsul primit cu nr. 19396/25.03.2024 contestația a fost respinsă.

În drept: și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 37 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, art. 6 lit. b și lit. c din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Decizia nr. 80/2023 ICCJ care a decis „în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea- cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva că ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”

În baza art. 223, alin. 3 din Codul de procedură civilă, a solicitat judecarea în lipsă.

A anexat: copie buletin, copie Decizia nr. 210/19.03.2024, Contestația nr. 19062/22.03.2024 și Răspunsul la contestație nr. 19401/25.03.2024, copie Decizia nr. 212/19.03.2024, Contestația nr. 19061/22.03.2024 și Răspunsul la contestație nr. 19396/25.03.2024, copie Decizia civilă nr.702/CA/2009 a Curții de Apel Alba-definitivă, copie practică judiciară, conform extrasului de pe portal.just.ro.

Poziția procesuală a părții adverse:

Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei la data de 30.07.2024, pârâta #####, prin reprezentantul legal director executiv Cornelia Miclea, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală.

În motivare a arătat următoarele:

Art. 500 din Codul administrativ prevede:

„(1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art. 499 lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 50 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive.

(2) Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

(3) Ordinul sau dispoziția de imputare rămasă definitivă ca urmare a neintroducerii, ori respingerii acțiunii la instanța de contencios administrativ constituie titlu executoriu.

(4) Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.”

Având în vedere faptul că pârâta nu deține până în prezent un titlu executoriu nu s-a recurs la poprirea drepturilor salariale, sens în care petitul privind suspendarea executării deciziei de imputare este lipsit de interes.

Pe fond, a arătat următoarele:

Prin măsura nr. 5 din Procesul-verbal de control nr. 66506/24.11.2023 întocmit de organul de control al CNPP s-a dispus verificarea modului de acordare al salariilor de bază sporurilor de condiții periculoase sau vătămătoare pentru toți salariații ##### nou încadrați, numiți sau veniți prin transfer, promovați în clasă/grad, inclusiv cei cărora li s-au modificat gradația și se vor recupera sau se vor achita după caz sumele rezultate, în perioada de prescripție, conform reglementărilor legale în vigoare.

În urma verificării dosarului profesional al reclamantei s-a constatat aplicarea eronată pentru perioada 1.03.2021- 31.12.2023 a sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază fără a se ține cont de prevederile OUG nr. 130/2021, OUG. Nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

Prin Decizia civilă nr. 702/CA/2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosar nr. 125/107/2009 reclamantei i s-a acordat un spor de condiții vătămătoare în procent de 15% începând cu 11.11.2008. Având în vedere faptul că, urmare a dispozițiilor legale menționate mai sus, sporurile acordate la salariile de bază au fost plafonate, în mod eronat s-a acordat sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% la salariul de bază după modificarea gradației din 4 în 5 prin Decizia nr. 559/2.12.2021.

Nu în ultimul rând, a învederat instanței faptul că Sentința nr. 630/CAF/2018 pronunțată de Tribunalul Alba în dosar nr. 961/107/2018 depusă de reclamantă nu are legătură cu speța de față, deoarece este vorba de alți salariați ai ##### care au obținut sporul de condiții vătămătoare de 15% aplicat la salariul de bază cu menționarea și în continuare, deci aceștia nu au intrat sub incidența OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

Prin Adresa CNPP nr. H2789/15.01.2024 înregistrată la ##### cu nr. 12484/23.02.2024 au fost comunicate salariile de bază și sporurile de condiții vătămătoare aflate în plată la nivelul caselor teritoriale de pensii pentru perioada 1.01.2020- 31.12.2023 motiv pentru care s-au emis Deciziile nr. 210/19.03.2024 și nr. 212/19.03.2024 cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Având în vedere toate aceste aspecte, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală.

În drept: art. 205 Cod procedură civilă, Legea 153/2017, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

În baza art. 223 alin. 3 Cod procedură civilă, a solicitat judecarea în lipsă.

A anexat: extras Proces- verbal nr. 66506/24.11.2023, adresa CJP Alba nr. 71250/20.12.2023, adresa CNPP înregistrată la ##### cu nr. 12484/23.02.2024.

TRIBUNALUL, *deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:*

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.*

Deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că raportat la procedura prevăzută de OUG nr 62/2024 există diferențe în ceea ce privește condițiile de admisibilitate ale sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de procedura de drept comun prevăzută de art. 519 C.pr.civ.

Singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, formulată în baza prevederilor OUG nr 62/2024, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze, până la momentul pronunțării prezentei încheieri.

2.Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului ALBA – Secția II Civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență la data de 22.07.2024 sub număr unic de dosar #####. reclamanta ##### a solicitat, în contradictoriu cu pârâta #####, anularea Deciziei nr 210/19.03.2024 și a Deciziei nr 212/19.03.2024, urmând a se dispune acordarea sporului pentru condiții vătămătoare în procent de 15% la salariul de bază, indiferent de modificarea acestuia și a funcției publice deținute, fără aplicarea plafonării instituită de OUG nr 115/2023.

În motivarea cererii, s-a arătat că în urma controlului efectuat de Casa Națională de Pensii Publice prin DGJC- Compartiment CFI, prin Procesul- verbal de control nr. 66505/24.11.2023, s-a dispus verificarea acordării salariului și a sporului de condiții vătămătoare.

În urma verificării s-a întocmit Decizia nr. 212/19.03.2024 prin care s-a dispus imputarea sumei de 900 lei diferențe spor de condiții vătămătoare, pe motivul că în cuprinsul Deciziei nr. 702/CA/2009, nu este menționat faptul că sporul de condiții vătămătoare, urmează a fi acordat și „în continuare”, motiv pentru care s-a operat plafonarea acestuia.

Prin Decizia nr. 210/19.03.2024 i s-a stabilit reclamantei sporul de condiții vătămătoare în baza adresei emise de Casa Națională de Pensii Publice nr. H2789/15.01.2024, pentru perioada 1.03.2021- 31.12.2023.

Reclamanta a arătat că, procedând astfel, pârâta nu a respectat Decizia civila nr. 702/CA/2009 a Curții de Apel Alba Iulia, definitivă și irevocabilă, prin care s-a stabilit acordarea sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% aplicat la salariul de bază, ori îndeplinind condițiile de reîncadrare într-o nouă gradație, sporul de 15% trebuie aplicat la noul salariu de bază.

S-a creat astfel o discriminare a reclamantei raportată la alți colegi din cadrul Casei Județene de Pensii Alba cărora li s-a aplicat sporul de 15% la salariul de bază indiferent de gradație, funcție etc.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 37 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, art. 6 lit. b și lit. c din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, apreciind, în esență, că urmare a Procesului verbal de control nr 66506/24.11.2023 întocmit de organul de control al CNPP s-a constatat aplicarea eronată pentru perioada 1.03.2021- 31.12.2023 a sporului de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază fără a se ține cont de prevederile OUG nr. 130/2021, OUG. Nr. 168/2022 și OUG 115/2023.

Prin Decizia civilă nr. 702/CA/2009 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosar nr. 125/107/2009 reclamantei i s-a acordat un spor de condiții vătămătoare în procent de 15% începând cu 11.11.2008. Având în vedere faptul că, urmare a dispozițiilor legale menționate mai sus, sporurile acordate la salariile de bază au fost plafonate, în mod eronat s-a acordat sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% la salariul de bază după modificarea gradatției din 4 în 5 prin Decizia nr. 559/2.12.2021.

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Tribunalul constată că părțile au arătat că nu este aplicabilă în speță OUG nr 62/2024, față de obiectul cauzei, având în vedere că se contestă Decizii de debit emise urmare a modificării unor drepturi salariale printr-un proces verbal de control.

4. Punctul de vedere al completului de judecată

Tribunalul reține, raportat la temeiurile de drept ale acțiunii, că art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 153/2017 dispun: *„(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.*

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

De asemenea, sunt avute în vedere principiile aplicabile sistemului de salarizare al personalului plătit din fonduri publice, prevăzute la art. 6 din Legea nr. 153/2017:

„a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală: (...).”

Se impun a fi avute în vedere considerentele Curții Constituționale a României exprimate în cadrul Deciziei nr. 794/2016, cât și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție exprimate în cadrul Deciziei nr. 49/2018, în privința art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015. Chiar dacă cele două decizii au fost pronunțate raportat la prevederile O.U.G. nr. 57/2015, mecanismul de determinare a nivelului la care se poate realiza egalizarea salariului între persoane care ocupă funcții similare, este aplicabil *mutatis mutandis* și în aplicarea Legii nr. 153/2017.

Din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016 reiese că acestea au avut în vedere exclusiv faptul că la aplicarea dispozițiilor privind maximizarea trebuie avute în vedere hotărârile judecătorești care au ca efect majorarea indemnizației de încadrare și care vizează întreaga familie ocupațională.

Doar în aceste situații maximizarea se face la nivelul categoriei profesionale și familiei ocupaționale, reținând Curtea cu acea ocazie că o hotărâre care are legătură cu modul de stabilire a drepturilor salariale/indemnizațiilor lunare care este comun la nivelul familiei

ocupationale, trebuie avută în vedere și recunoscută cu ocazia maximizării la nivelul întregii familii ocupationale.

Apoi, prin Decizia nr. 49/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că *stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.*

Față de acestea, instanța apreciază că și sub imperiul Legii 153/2017, egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare, se poate realiza în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar.

Astfel, instanța apreciază că la nivelul Casei Județene de Pensii, interpretarea art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017 ar trebui să conducă la stabilirea nivelului de salarizare al personalului prin raportare la nivelul maxim de salarizare existent pentru funcția similară, inclusiv cu luarea în considerare a drepturilor salariale obținute de alți salariați ce ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Pentru comparație, în situația drepturilor salariale ale magistraților, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, a stabilit următoarele:

”În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

Pe cale de consecință, Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 62/2024 privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât prezentul litigiu are ca obiect stabilirea și plata drepturilor salariale și de natură salarială, reclamanta are calitatea de funcționar public, fiind plătită din fonduri publice, iar asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază de care beneficiază persoana încadrată pe funcția de inspector în cadrul Casei județene de Pensii urmează a fi supus plafonării prin raportare la prevederile OUG 1/2020, art. 1 alin. (5) din OUG nr. 130/2021, art. 1 alin. (5) din OUG nr. 168/2022, și ale OUG 115/2023, respectiv la nivelul lunii decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, sau va fi acordat la nivelul maxim aflat în plată în temeiul unor hotărâri judecătorești definitive care au vizat alți salariați, în cadrul instituției unde își desfășoară activitatea reclamantul, raportat la prevederile art 6 lit b și c ale Legii nr 153/2017”.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției II Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență a Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă

electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază de care beneficiază persoana încadrată pe funcția de inspector în cadrul Casei județene de Pensii urmează a fi supus plafonării prin raportare la prevederile OUG 1/2020, art. I alin. (5) din OUG nr. 130/2021, art. I alin. (5) din OUG nr. 168/2022, și ale OUG 115/2023, respectiv la nivelul lunii decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, sau va fi acordat la nivelul maxim aflat în plată în temeiul unor hotărâri judecătorești definitive care au vizat alți salariați, în cadrul instituției unde își desfășoară activitatea reclamantul, raportat la prevederile art 6 lit b și c ale Legii nr 153/2017”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției II Civile, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență din cadrul Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 19 septembrie 2024.

Președinte,
#####

Grefier,
#####

Redactat #####/Tehnoredactat #####
4 exemplare/10 octombrie 2024